

Hladká sazba

Sazba obecně:

- vytváření tiskové předlohy za použití knižního (též proporcionálního) písma;
- ustálená pravidla definovaná normou;

Hladká sazba – klasický termín pro sazbu jedním druhem, řezem a velikostí písma, se stejným prokladem a na stejnou šířku sazby.

Pravidla hladké sazby

Mezera

Více mezer $\text{T}_{\text{E}}\text{X}$ interpretuje jako jednu mezislovní mezeru.

Zúžená mezera

Příkaz $\backslash,$.

Nezlomitelná mezera

Znak \sim , zabraňuje řádkovému zlomu:

1. jednoznakové předložky a spojky – K, k, O, o, S, s, U, u, Z, z, A, I, i, výjimkou je a;
2. iniciála a příjmení, titul a příjmení;
3. číslo a jednotka jako zkratka: $5\backslash,\text{kg}$
4. trojčíslí čísla: $45\backslash,000$

Spojovník

Divis, spojovací znaménko ve složených výrazech, bez mezer, např. česko-německý slovník, Procházková-Nová. V české sazbě se spojovník má zopakovat i na začátku následující řádky, toto chování zajistíme příkazem `\languageattribute{czech}{split}` v preambuli dokumentu.

Pomlčka

Dva významy

1. oddělovač větných celků – mezery z obou stran, při zlomu zůstává na konci řádku
2. „a, až, až do, versus“ – bez mezer, v tomto případě se nesmí dostat na řádkový zlom – musí se nahradit odpovídajícím slovem

Sazba pomlčky:

1. půlčtverčiková – příkaz `--`, případně rozsahová položka

```
\def\az{\discretionary}{\hbox{až\ }}{--}}
```

2. čtverčiková – příkaz `---`, amer. sazba

Další vodorovný znak s jiným rozměrem – znak minus.

Význam	Zápis/Sazba
spojovník	je-li je-li
rozsah	v~letech 1989--1999 v letech 1989–1999 v~letech 1989\az 1999 v letech 1989 až 1999
interpunkce	My -- já nejvíc -- chceme My – já nejvíc – chceme
minus	\$-5\$, \$a-b\$ –5, $a - b$

Dělení slov

Dělení slov se implicitně provádí automaticky a obvykle není nutné do něj zasahovat.

V případě nutnosti ovlivnit dělení slov lze využít seznam výjimek pomocí příkazu `\hyphenation`, kde vyznačujeme vhodná místa k dělení symbolem `-`. Tento způsob ovlivní dělení v celém dokumentu. Pro ovlivnění rozdělení konkrétního slova lze v daném místě uvést symbol `\-`.

Procento

Příkaz `\%`

Význam	Zápis/Sazba
jako jednotka	<code>20\, \%</code> 20 % (dvacet procent)
součást slova	<code>20\%</code> 20% (dvacetiprocentní)

Promile

Vyžaduje načtení balíčku `wasysym`.

Zápis	Sazba
<code>8\, \permil</code>	8 ‰ (osm promile)
<code>8\permil</code>	8 ‰ (osmipromilový)

Závorky

Obvykle se používají oblé (), hranaté [] (např. výslovnost), výjimečně složené {} (ohraničení skupiny nebo parametru). Nepoužívat lomítka místo závorek!

Uvozovky

Přímá řeč, doslovné citáty, z důvodu odlišení přesné názvy (knih, filmů ...), výrazy z cizího prostředí, nespisovné výrazy, výrazy používané ironicky, výklady významu slov. „slovo“.

Význam	Zápis	Sazba
české dvojité	<code>\uv{text}</code>	„text“
	<code>,,text''</code>	„text”
české jednoduché	<code>,text'</code>	,text'
americké dvojité	<code>'text''</code>	“text”
uvozovky na kláv.	<code>3.5" disketa</code>	3.5"disketa

Stupeň

Matematický symbol v exponentu \textasciicircum .

Význam	Zápis	Sazba
jako jednotka	$20\text{\textasciicircum}$	20 °C
součást slova	$20\text{\textasciicircum}$ úhel	20°C úhel
stupeň alkoholu	$10\text{\textasciicircum}$ pivo	10° pivo

Paragraf

Příkaz \S , od čísla se odděluje zúženou mezerou.

Zápis	Sazba
$\text{\S},57$	§ 57C

Znak et

V názvu firem ve smyslu *a*, zúžená mezera z obou stran.

Zápis	Sazba
Kos\, \&\, syn	Kos & syn

Dolar, Euro

Znak americké měny, před číselnou hodnotou, zúžená mezera. Znak evropské měny vyžaduje načtení balíčku **eurosym**.

Zápis	Sazba
\\$, 99	\$ 99
99\, \euro	99 €

Tři tečky

Nahrazují nevyslovený nebo v citaci vynechaný text, zvláštní mezerování, od slova se oddělují zúženou mezerou.

Zápis	Sazba
Vím to, ale\, \dots	Vím to, ale...

Smíšená sazba

Na rozdíl od hladké sazby se používají různé vyznačovací řezy, popř. se míchají různé druhy nebo velikosti písma.

Písmo – základní pojmy

Písmo soubor znaků pro grafické vyjádření myšlenek, písmo je uměleckým dílem...

Verzátky velká písmena

Minusky malá písmena

Kapitálky verzálky na střední výšku písma – Kapitálky

Tři kategorie

- antikvová (serifová) – patky zvyšují čitelnost, knižní text
- grotesková (bezserifová) – jednodušší konstrukce, výraznější, nápisy, titulky apod.
- egyptienková – přechodové, pro příležitostní tiskoviny

Druh písma může mít různé řezy. Souhrn řezů tvoří *písmovou rodinu*.

Font – souhrn všech znaků jednoho typu a řezu.

Způsoby vyznačování

Vyznačování je způsob zvýrazňování (hladké) sazby. Obvyklé způsoby:

- *kurzíva*
- **polotučný řez**
- ***polotučná kurzíva***
- popř. další řezy má-li je písmo k dispozici (slabý, extratučný apod.)
- KAPITÁLKY
- p r o s t r k á v á n í
- písmo jiného druhu

Doporučení:

- nanejvýš dva způsoby – např. kurzívu a polotučný/tučný řez
- nepoužívat podtrhávání!

Volba typu a řezu písma

Přístup uplatňovaný v současné verzi nese název New Font Selection Scheme (NFSS) a je postaven na čtyřech základních kategoriích, jimiž je písmo charakterizováno:

Rodina (family) určuje základní charakter písma. L^AT_EX k ní přistupuje zjednodušeně a rozlišuje jen tři rodiny a jim odpovídající příkazy:

`\rmfamily` antikva (písmo serifové, anglicky RoMan)

`\sffamily` grotesk (písmo bezserifové, Sans seriF)

`\ttfamily` písmo neproporcionální (TypewriTer)

Duktus (series) se týká tloušťky jednotlivých tahů. K mání jsou jen dva stupně:

`\mdseries` běžné písmo (MeDium)

`\bfseries` tučné písmo (**BoldFace**)

Tvar (shape) vybírá tvarovou variantu písma. Existují čtyři alternativy:

`\upshape` běžné vzpřímené písmo

`\itshape` *kurzíva (ITalics)*

`\slshape` *skloněné písmo (SLanted)*

`\scshape` KAPITÁLKY (SMALL CAPITALS)

Stupeň (size) rozhoduje o rozměrech písma. L^AT_EX nepracuje s absolutními hodnotami, místo toho zavádí relativní stupnici danou níže uvedenou skupinou příkazů. Základní velikost (`\normalsize`) je určena třídou dokumentu, ostatní jsou od ní odvozeny:

<code>\tiny</code>	nejmenší
<code>\scriptsize</code>	velikost horního a dolního indexu
<code>\footnotesize</code>	velikost poznámek po čarou
<code>\small</code>	Abeceda
<code>\normalsize</code>	Abeceda
<code>\large</code>	Abeceda
<code>\Large</code>	Abeceda
<code>\LARGE</code>	Abeceda
<code>\huge</code>	Abeceda
<code>\Huge</code>	Abeceda

Vlastnosti jsou navzájem nezávislé. Změna jedné z nich nijak neovlivní ostatní.

Přejdeme na grotesk, **zvětšíme si ho a
přitučníme . . .**

Přejdeme na `\sffamily grotesk,`
`\large` zvětšíme si ho
`\bfseries a přitučníme\,\ldots`

Všechny výše uvedené příkazy fungují jako přepínače. Jejich použití změní příslušnou vlastnost písma a tato změna platí, dokud nepoužijete jiný příkaz pro stejnou kategorii, nebo dokud neskončí skupina či prostředí, v němž k ní došlo.

Osobně dávám přednost příkazům, které změnu uplatní na svůj argument. Pro první tři kategorie jsou k dispozici alternativní příkazy ve tvaru `\textXY{změněný text}`, kde XY představuje první dva znaky některého z výše uvedených příkazů.

rodina	duktus	tvar
<code>\textrm{...}</code>	<code>\textmd{...}</code>	<code>\textup{...}</code>
<code>\textsf{...}</code>	<code>\textbf{...}</code>	<code>\textit{...}</code>
<code>\texttt{...}</code>	<code>\textsl{...}</code>	
<code>\textsc{...}</code>		

Jedno slovo tučně lze vysázet **takto** nebo **jinak**.

Jedno slovo tučně lze vysázet `\textbf{takto}` nebo `{\bfseries jinak}`.

Obecná definice písma – NFSS

Nový systém výběru písma umožňuje použití libovolného písma a nezávislou volbu jeho atributů. Jednotlivé atributy jsou

- kódování fontu, nejčastěji T1 pro unicode, které udává způsob uspořádání znaků v sadě (může být třeba IL2 pro fonty s ISO Latin2 kódováním)
- rodina písma, v podstatě libovolný název, např. cmr (Computer Modern Roman), cmss (Computer Modern Sans Serif)
- váha, udávající sílu tahů (duktus), nabývá hodnot m Medium (běžné), b Bold (tučné), bx Bold Extended (tučné širší), sb Semibold (polotučné), c Condensed (zúžené)
- tvar, popisující modifikaci základního typu, n Normal (vzpřímené), it Italic (kurzíva), sl Slanted (skloněné), sc Small caps (kapitálky)
- velikost písma

Pokud chce uživatel samostatně definovat atributy použitého písma, má možnost tak učinit pomocí příkazů

```
\fontencoding{kódování}  
\fontfamily{rodina}  
\fontseries{váha}  
\fontshape{tvar}  
\fontsize{velikost}{řádkování}
```

Bezprostředně za nastavením provedeným popsányi příkazy pak musí následovat příkaz `\selectfont` pro volbu nastaveného fontu. Např.

```
\fontfamily{ptm}\fontseries{b}\fontsize{14pt}{17pt}\selectfont
```

nastaví písmo Times Roman v tučném provedení stupně 14pt s řádkováním 17pt.

V případě, že potřebujeme nastavit všechny parametry písma, lze použít jediný příkaz:

```
\usefont{kódování}{rodina}{váha}{tvar}
```

Jak zajíc potkal medvěda.

```
\usefont{T1}{pag}{b}{sl}  
Jak zajíc potkal medvěda.
```

Poslední možností, jak použít jiný font – zpravidla PostScriptový, je použití balíčku, který změní standardní písmo Computer Modern na jiné v celém dokumentu, tedy `\usepackage{jmeno}`, kde `jmeno` může být `palatino`, `bookman` apod.

Přehled použitelných písem najdete na [The LaTeX Font Catalogue](#). Speciální „značky“, font Zapf Dingbats – balíček **pifont**.